

fremtidige Vedligeholdelsesomkostninger. Efter en anstillet Calculé: ville disse Omkostninger andrage omtrent 3,000 Rbd. aarlig, og da Indtægten af Bramfarten antages at ville udgjøre 1,500 Rbd., maa der altsaa tilskydes 1,500 Rbd., hvoraf Staten skal være den største Andeel. Denne Sum forekommer mig nu ikke at være saa stor, at de forskjellige communale Fonds, som skulle hve deres Bidrag til Vedligeholdelsen, jo nok kunde overtage den, og naar det stete, vilde man kunne undgaae paa Statens Vegne at ansætte en Bestyrer og en technisk Consulent. Naar nemlig dette Forhold i det Hele betragtedes som et communalt Anliggende, der var fælles for flere større Communer, og de Delegerede, som fik Sæde i Bestyrelsen, valgte en Formand, saa maatte denne Formand kunne overtage de med Bestyrerposten forbundne Forretninger, naar han fik sine Reiseudgifter m. m. dækkede, ligesom da ogsaa Bestyrelsen selv kunde skaffe sig den techniske Medhjælp, som maatte behøves i Anledning af de aarlige Vedligeholdelsesarbejder. Ganste vist er Staten meget interesseret i, at et Anlæg, der er stæet for dens Regning, ikke ved at overlades til Communerne forfalder, men at det vedligeholdes paa tilbørlig Maade; men i den Henseende maa man ikke tabe af Sigte, at Staten ved sine Ingenieurer har det i sin Magt at føre et behørigt Tilsyn med, at de communale Autoriteter, der ere fælles om dette Anlæg, opfylde de Forpligtelser, som de have paataget sig ved Anlæggets Overdragelse til dem. Naar Forholdet ordnedes paa denne Maade, forekommer det mig, at Sagen vilde stille sig en heel Deel simplere, og at Staten da aldeles vilde kunne undgaae at hve noget Bidrag til de fremtidige Vedligeholdelsesomkostninger.

Alce: Skjøndt jeg ikke troer, at det vil være rigtigt, at gaae nærmere ind paa Sagen paa dens nuværende Standpunkt, skal jeg dog bemærke, at jeg ikke kan være enig med den ærede sidste Taler. Jeg troer, at Gudenaafarten har saa stor Vigtighed for den omliggende Egn, at det Princip, der i Lovudkastet er fulgt, at Staten skal komme denne Fart til Hjælp, er fuldkommen rigtig. Naar i sin Tid

Sagen kommer nærmere til Behandling, skal jeg tillade mig ubørligere at høre mig.

Indenrigsministeren ad interim: Der er i dette Lovforslag ikke foreslaaet nogen Gage for Bestyreren, og det er altsaa en Selvfølge, at der ikke kan gives ham nogen Gage uden at dertil erhverves særlig Bemhængelse. Forholdet bliver, hvis det ordnes efter Lovforslaget, lidt mere indviklet end sædvanlige Bevillinger. Disse Bevillinger ville forøvrigt være ganste af den samme Væstfæstethed som Bevillingerne til Sandflugtsvæsenet, hvor Statens Bidrag staaer i et vist Forhold til det, som Kommunen bidrager. Det er selvfølgelig, at de Beløb, som dertil opføres i Finantsloven, kunne negtes, men der vil dog bestandig være at tage Hensyn til, at Sagen engang er ordnet saaledes, at der er lovet de vedkommende Communer, at naar de tilskyde Saameget for at fremme disse almeennyttige Foretagender, vil Statskassen tilskyde Saameget. Et æret Medlem har meent, at det her omhandlede Anliggende var communelt; men det er ikke et communalt Anliggende, det er et aldeles reent Statsanliggende og som et saadant er Gudenaahitil bleven behandlet. Spørgsmaalet er, om det nu skal gaae over til deelviis at blive et communalt Anliggende. Jeg troer, at Gudenaen i og for sig har en saa stor Vigtighed, at det vilde være urigtigt, om man ganste vilde berøve den Charakteren af et Statsanliggende. Efter min Erfaring vil man ikke kunne behyrde Bramfarten paa Gudena med en saa stor Afgift, at deraf vil kunne bestrides de Udgifter, som ere forbundne med en forsvarlig Vedligeholdelse. Det vilde være besynderligt, forekommer det mig, om man, samtidigt med at man erkjender det Urigtige i at bestatte Færdselen paa Landeveiene, vilde i saadan Grad lægge Byrder paa Færdselen paa Gudenaen. Gaar man ud fra den af den ærede Nigsdagsmand (Vesken) ubtalte Grundsætning, maatte man ogsaa forlange, at det, som Hovedlandveien koster at vedligeholde, skulde indbringes gjennem Bompeng, og at en Jernbane skulde bære sig selv. Forbi Veien er paa Vandet, ophører den ikke at være et særdeles vigtigt og almeennyttigt Communicationsmiddel. Jeg maatte der-